

धर्मजनान् पु० धर्मतो जन्म यस्य । युधिष्ठिरे “वीर्यं धर्म-
मथ धर्मजनना” भाषः ।

धर्मजन्य लि० धर्मेण जन्यः । धर्मतो जाते सुखे “सुखं
तु जगतामेव कास्यं धर्मेण जन्यते” भाषायां तस्य
तथोक्ते स्थायत्वम् ।

धर्मजिज्ञासा स्त्री धर्मार्थं धर्माचरणाय जिज्ञासा । वेद-
वाक्यविचारे धर्मसन्देहे वेदवाक्यानां विषयेत्यादाकपञ्चक-
युक्ते विचारभेदे धर्ममीमांसायाम् “अथातो धर्मजि-
ज्ञासा” जै० सू० धर्ममीमांसाकर्म सीमांसाशब्दयोश्च
समानार्थतया धर्मस्योपक्रमे तद्वक्ष्यमिर्देशाय प्रवृत्ते
“चोदनालक्षणोऽर्थो धर्म” इति जै० २२ सू० धर्मशब्दस्य
कर्मपरत्वं भाष्यप्रसङ्गतं युक्तम् न तु पुण्यपरत्वमिति ।

धर्मजीवन पु० याजनप्रतिपत्त्यादिना परस्य धर्मस्यत्याद्य
कीर्ति जीव-ल्लु । याजनादिना परस्य धर्मोक्त-
पादनेन जीवनोपाययुते ब्राह्मणभेदे । “अद्यापि धर्म-
समयात् प्रच्युतो धर्मजीवनः” मनुष्याख्याने कुल्लू ।

धर्मज्ञ लि० धर्मं जानाति ज्ञा-क । अयं धर्म इति ज्ञान-
युते । “धर्मज्ञः सत्यवादी च” अमालसुख्यं धर्मज्ञं
प्राज्ञं दत्तं कुलोद्भूतम्” मनुः ।

धर्मण पु० रभीय नस्यते नम-वा० कर्मणि ड । (धामनि)
ख्याते षष्ठ्यभेदे । (देवना) ख्याते षष्ठ्यभेदे च सेदि० ।

धर्मतीर्थ न० धर्मकृतं तीर्थम् । तीर्थभेदे “ततो नच्छेन्महाराज !
धर्मतीर्थमनुत्तमम् । यत्न धर्मो महाभागस्तत्प्रवातुत्तमं
तपः । तेन तीर्थं कृतं पुण्यं खेन नाम्ना च विस्तृतम् ।
तत्त स्थात्वा नरो राचन् ! धर्मशीलः प्रजायते । आ-
वृत्तं कुलञ्चैव पुनीते नात्र संशयः” भा० व० ८४ अ० ।
धर्मद पु० धर्मं स्वधर्मफलं ददाति अन्त्येष्टौ संक्रामयति दा-क ।
स्वधर्मफलस्य अत्यन्तं संक्रामके २ धर्मोत्पादके च
“एतदेव भगवान् धर्मो धर्मदं तया” हरिवं० १२४ अ० ।
शकुमारान्तचरभेदे पु० । “धर्मदोमन्त्रयभवः सुचीवक्त्राय
वीर्यवान्” भा० शा० ४६ अ० तदनुचरोक्ती ।

धर्मदान न० “पालेभ्यो दीयते नित्यमनमेव प्रयोजनम् ।
केवलं धर्मबुद्ध्या यत् धर्मदानं प्रचक्षते” देवकोक्ते प्रयो-
जनान्तरानुद्देशेन दाने

धर्मदार पु० व० व० धर्मार्थदन्नाधारमाद्यर्थम् दाराः । धर्मार्थ-
दारेण धर्मदारान् वने त्यक्त्वा परकनीकरोत् प्रभुः”
कानन्दकीय नीतिशास्त्रम् ।

धर्मदीपिका स्त्री तोडप्रसिद्धे सीमांसापत्रभेदे ।

धर्मदुष्ठा स्त्री धर्मान् दोग्धि व्यापारस्य कर्तृत्वविवक्षया
कर्त्तरि दुष्ट-क अद्यान्तादेयः । धर्मदानस्याने वक्षि-
र्वेद्याम् शब्दार्थचि० ।

धर्मदेश पु० धर्मसाधन देशः । “स्वभावात् यत्न चरति कथ-
सारः सदा नृगः । धर्मदेश च विज्ञेयो द्विजानां धर्म-
साधनम्” संवर्त्तोक्तं देशभेदे । हेमाद्रिप्र० विचारः ।

धर्मद्रवी स्त्री धर्मजनको द्रवो यस्याः गौरा० ह्रीष् ।
“विष्णुपादायसम्भूते ! गङ्गे लिपयगामिनि ! । धर्म-
द्रवीति विख्याते ! पापं मे हर लाङ्गनि ! । इत्युक्तायां
गङ्गायाम् प्रा० तः दृश्यम् ।

धर्मद्रोहिन् पु० धर्माय परस्य धर्माचरणाय द्रुहति द्रुह-
णिनि ४त० । राक्षसे । [बुद्धे हेमच० ।

धर्मधातु पु० धर्ममहिंसाख्यं परमं धर्मं दधति धा-तन् ।
धर्मध्वजिन् पु० धर्मो ध्वजं चिह्नमिवाख्यस्य इति । लोके
निजधार्मिकत्वस्वापनार्थं धर्मकारके धर्मचारिणि
बिह्वृत्तौ “धर्मध्वजो बिह्वृत्तिः” अमरः । “धर्म-
ध्वजो सदा लुब्धकाग्निं लोकादन्धकः” मनुः ।

धर्मन् पु० धर्म-मतिन् । १ धर्मे पुण्ये शुभादभेदे “मेतिरवि-
धमये त्वा धर्मं जित्” गारुडभा० १।६।२ । “धर्मो
धर्माय भा० । “निर्गुणत्वाच्च चिह्नमो” वा० सू० । आत्मनो
निर्गुणत्वाच्च तस्य चित् धर्मा धर्म इत्यर्थः । “ज्ञानं जैवा-
त्मनो धर्मः” इति वा० प्र० धृतवाक्यात् तयात्वम् । धर्मिन्शब्दे
दृश्यम् । २ धारके लि० । “प्रतुं तु लोभं महो धर्मायं
न विधीम्” अ० १।६० । “महो महान्तं धर्मायं सर्वस्य
धारकम्” भा० । अनेनैवोपपत्तौ वक्तव्यौ “धर्मोऽनिच-
केयत्वात्” पा० अनिच्छरणं चित्स्वरार्थं धर्मशब्दान-
तया प्रयोगनिरासार्थम् । [धर्मसुतादयोऽप्यत्र ।

धर्ममन्दन पु० ६त० । युधिष्ठिरे धर्मजशब्दे दृश्यम् ।

धर्मनाभ पु० धर्मः नाभिरिवाख्य अत्र समा० । विष्णो हेमच०

धर्मनेत्र पु० यद्वंशे हेहयस्य पुत्रे । यद्वंशोपक्रमे “हेहय-
स्याभवत् पुत्रो धर्मनेत्र इति श्रुतः” हरिवं० १२ अ० ।
यद्वंशे न्यपभेदे । “धार्तराष्ट्रसुतान् साङ्गक्षीनेतान्
प्रसूतान् भुवि । प्रतीपं धर्मनेत्रं च पुनेत्रं चापि भारत !”
भा० आ० २४ अ० । अयञ्च प्रसिद्धात् धृतराष्ट्राद् भिन्नः
धृतराष्ट्रस्य पुत्रः शाल्मलीः प्रतोपपुत्र तया तत्त कीर्तनात् ।
“प्रतोपस्य त्वयः पुत्रा जज्ञिरे भरतर्षभ । देवापि शाल्म-
ल्यैव वाङ्मोक्षं महारथ” । शौरवंशे प्रसूतपुत्रभेदे च
“तस्योः सुबोधो राजर्षिर्धर्मनेत्रः प्रतापवान्” हरिवं० १ अ०